

Jacek Rydlewski, Paweł Valde-Nowak, Janusz K. Kozłowski

Sromowce Niżne, gm. Czorsztyn, woj.
nowosądeckie

Informator Archeologiczny : badania 12, 19-20

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

rdzenie, półsurowiec, narzędzia i odpadki - ma na ogół małe rozmiary. Surowcem był głównie krzemień narzutowy, spotyka się również krzemień świeciechowski i czekoladowy. Wśród narzędzi najliczniejsze są drapacze i skrobacze, odłupki i wióry łuskane oraz zbrojniki /trapezy i trójkąty/. Wystąpiły pojedyncze egzemplarze rylców, przekuwaczy i grocików trójkątnych powierzchniowo retuszowanych.

Materiał ceramiczny pochodzi z naczyń płaskodennych, wykonanych z gliny o dużej ilości gruboziarnistej domieszki mineralnej oraz z naczyń cienkościennych, o krawędziach karbowanych, zdobionych wypychanymi od wewnątrz dołkami.

Materiały przechowywane są w PMA.

SROMOWCE NIŻNE, gm. Czorsztyn
woj. nowosądeckie

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadzili Jacek Rydlewski i Paweł Valde-Nowak pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. Janusza K. Kozłowskiego. Finansował WKZ w Nowym Sączu i Komisja Archeologiczna Oddziału PAN w Krakowie. Drugi sezon badań. Obozowisko z paleolitu schyłkowego.

Badania podjęto w zachodniej części stanowiska, w miejscu oddalonym od wykopu zeszłorocznego o 7 m. Wytoczono wykop IV/78, o wymiarach 6 x 3 m, który dostarczył 753 wyrobów kamiennych, w tym 59 narzędzi. Struktura grupy narzędzi, łącznie z egzemplarzami uzyskanymi w roku ubiegłym, przedstawia się następująco: drapacze /32%, rylce /16%, przekuwacze /7%, półtylczaki /6%, tylczaki /15%, odłupki retuszowane i wnekowe /17%, zgrzebła /3%, narzędzia kombinowane /4%. Podstawowym surowcem do produkcji wyrobów był radiolaryt barwy czerwonej, zielonej i stalowo-szarej, pochodzący ze złóż pienińskich. W kilku wypadkach stwierdzono użycie krzemienia jurajskiego podkrakowskiego. Wystąpiły też dwa wyroby z obsydianu.

Badania tegoroczne miały między innymi na celu określenie rozmiarów procesu koluwalnego na stanowisku i wpływ tego zjawiska na dyslokację zabytków. Uzyskano pewność co do faktu występowania pewnej ilości zabytków w obrębie warstwy III /jasno-brunatna glina rezydualna/. Prawdopodobnie warstwa III stanowi pierwotne złożę zalegania materiału. Równocześnie obserwacje terenowe, w połączeniu z faktem ujawnienia składanek pomiędzy wyrobami wskazują, że przemieszczenie materiału nie mogło być duże. Stwierdzono także większą miąższość warstwy II /koluwium stokowe/ w badanej części stanowiska, a także wyraźnie większe nasycenie zabytkami w tej partii obozowiska. Po obu sezonach wydaje się, że mamy do czynienia z rodzajem przydomowej pracowni wytwórczej, bazującej na surowcu miejscowym - radiolarycie pienińskim. Potwierdzone to jest przez znaczną liczbę rdzeni /40 egzemplarzy/

i odpadków związanych z cyklem produkcyjnym, a także obecność tłuszczów, w tym także z radiolarytu.

Uzyskany inwentarz mieści się w ramach szeroko pojętego kręgu zespołów z tylczakami łukowymi i drapaczami tarnowiańskimi, którego najbliższymi odpowiednikami terytorialnymi są tzw. grupa Ostromej i witowska.

Badania będą kontynuowane.

WOŻNA WIEŚ, gm. Rajgród
woj. łomżyńskie
Stanowisko 1 i 2

patrz
neolit